

## Megérte egy évvel többet járni középiskolába

A 8 évfolyamos gimnáziumi képzést megtörve a 9. évfolyamon **nyelvi előkészítő osztályba** jártunk. Előtte mi, diákok és a szüleink is úgy gondoltuk, hogy ez az év egyet jelent a nyelvvizsga megszerzésével, az angol középszintű érettségivel és egy plusz gimnáziumi évvel. Naivan mindannyian azt hittük, hogy kapunk egy nyugalmas évet, hiszen mi lenne olyan nehéz benne? Évek óta tanuljuk az angolt, kirázzuk a kisujjunkból.... De már a kilencedik osztály első napján rá kellett döbbernünk, mekkora fába vágtuk a fejszénket.

Az első napon írt tesztek alapján két részre osztották tanáraink az osztályt, többnyire Medvéne Kendi Tímea és Pájnérné Tóth Ágnes tanárnők felváltva foglalkoztak a két csoporttal. Az órarendünk heti tizennégy angolórát tartalmazott, ezen kívül az év során néhány matematikaórán is angolul kommunikáltunk. Az órák magukba foglalták az angol nyelvtant, amit az egyik csoportnak Oroszné Béres Ilona tanárnő, a másiknak pedig Palkovics Borbála tanárnő tartott. Továbbá mindnyájunknak lehetősége volt arra, hogy heti két órában egy anyanyelvi tanártól hallgathatja a nyelvet. Nagyon sokat tett az osztályért Timi néni és Ági néni, mivel a legtöbb óránk velük volt, és vállalták azt, hogy fáradságos munkával mindenkiből kihozzák a maximumot.

Azért persze nem volt mindig ilyen szigorú a rendszer, sok órán angolul néztünk filmeket, sorozatokat, játékos feladatokat csináltunk, előadásokat tartottunk, vagy éppen csoportmunkában dolgoztunk. Sok szórakoztató órára tudunk visszaemlékezni.

S ha már belekezdünk valami igazán egyedibe, arra a „koronát” egy hozzá méltóan különleges dologgal szerettük volna feltenni. Így jött az ötlet, hogy kóstoljunk bele a színjátszás világába – természetesen egy angol nyelvű darabbal. Tanáraink hozták a mai köntösbe bújtatott Hamupipőke történetét, ami már a legelső próbán megfogott mindnyájunkat: a piperkőc királyfi, az üzletasszony stílusú tündér keresztanya és a szeleburdi Hamupipőke mind-mind olyan karakterek voltak, melyek életre keltése igazán jó szórakozásnak bizonyult. Munkánk és befektetett energiánk nehogy hiábavaló legyen, műsorunkat egy országos versenyre is elvittük, ahol harmadikként jutottunk a gálaműsorba. A zsűri véleménye egyhangú volt: a darabunkban nem is igazán a nyelvi és színészi ismeretek a legkiemelkedőbbek, hanem az energia, szeretet és összetartás, mely kis közösségünkől áradt.

A drámázás nagyon jó gyakorlat volt abban a tekintetben is, hogy beszédképességünket fejleszthettük próbáink alatt. Ennek köszönhetően az év során számos szóbeli nyelvvizsga született, s kicsivel több gyakorlással ugyan, de majdnem ugyanennyi írásbeli.

Az év végéhez közeledve, kifáradva a sok angoltól, jött csak a neheze, az érettségi. Az egész osztály túljutott az érettségi vizsgán, nagyon jó 4,8-es átlaggal.

A szóbeli érettségi után – már izgalomtól mentesen – koccintottunk boldogan a tanárainkkal, hiszen az évet igazán sikerként könyvelhettük el.

A következő évfolyamokon a Comenius programokba bekapcsolódva tovább gyarapítottuk az angol nyelvhez kötődő sikerélményeinket. Növeltük a nyelvvizsgáink számát és megjelentek a felsőfokú nyelvvizsgák is.

Jónás Dalma és Terdik Boglárka  
13. évfolyamos nyelvi előkészítő  
osztály diákjai